Gesetz-Sammlung
für die
Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW
dla
Państw Królestwa Pruskiego.

№ 17.

(Nr. 5227.) Gesetz, betreffend die Abänderung mehrerer auf das Postwesen sich beziehenden Vorschriften. Vom 21. Mai 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

§. 1.

Der nach §. 5. Nr. 3. des Gesetzes über das Postwesen vom 5. Juni 1852. (Gesetz-Sammlung S. 509.) für ungemünztes Gold und Silber, Juwelen und Pretiosen, sowie der nach Nr. 4. ebendaselbst für Packete bis zu zwanzig Pfund bestehende Postzwang wird aufgehoben.

§. 2.

Unverschlossene Briefe, welche in versiegelten, zugenäheten, oder sonst verschlossenen Packeten versandt werden, sind den verschlossenen Briefen gleich zu achten und dürfen, mit Ausnahme der in den

(No. 5227.) Ustawa, tycząca się zmiany niektórych przepisów odnoszących się do spraw pocztowych. Z dnia 21. Maja 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

§. 1.

Według §. 5. No. 3. ustawy względem spraw pocztowych z dnia 5. Czerwca 1852. (Zbiór praw str. 509) za niewybite złoto i srebro, klejnoty i precyozy, jako też według No. 4. tamże dla pakietów aż do dwudziestu funtów istnący przymus pocztowy znosi się.

§. 2.

Nie zamknięte listy, które w zapieczętowanych, zaszytych albo innym sposobem zamkniętych pakietach posełane zostają, uważają się za równo zamkniętym listom i nie mają,

Jahrgang 1860. (Nr. 5227—5230.)

Ausgegeben zu Berlin den 15. Juni 1860.

Wydany w Berlinie dnia 15. Czerwca 1860.

§§. 7. und 8. des Gesetzes vom 5. Juni 1852. bestimmten Fälle, nicht auf andere Weise als durch die Post versandt werden. Im Uebertretungsfalle treffen den Versender die in den §§. 35. und 36., den Beförderer aber, sofern er den verbotwidrigen Inhalt des Packets zu erkennen vermochte, die in den §§. 32. und 34. des genannten Gesetzes bestimmten Strafen; doch soll es gestattet sein, versiegelten, zugenäheten, oder sonst verschlossenen Packeten solche unverschlossene Briefe, Fakturen, Preiskurante, Rechnungen und ähnliche Schriftstücke beizufügen, welche den Inhalt des Packets betreffen.

z wyjątkiem przypadków oznaczonych w §§. 7. i 8. ustawy z dnia 5. Czerwca 1852. innym sposobem jak przez pocztę być posełane. W przypadku przekroczenia czekają posełającego przepisane w §§. 35. i 36., expedującego zaś, o ile zakazane przedmioty w pakiecie poznać był w stanie, przepisane w §§. 32. i 34. rzeczonéj ustawy kary; jednakowoż ma być dozwoloném, zapieczętowanym, zaszytym, albo innym sposobem zamkniętym pakietom takie niezamknięte listy, faktury, kuranty ceny, rachunki i tym podobne pisma dołączyć, które się dotyczą przedmiotu w pakiecie.

§. 3.

Der Postzwang für Zeitungen und Anzeigeblätter (§. 5. Nr. 2. des Gesetzes vom 5. Juni 1852.) wird auf Zeitungen politischen Inhalts beschränkt.

§. 3.

Przymus pocztowy dla gazet i pism donoszących (§. 5. No. 2. ustawy z dnia 5. Czerwca 1852.) ogranicza się na gazety politycznéj treści.

§. 4.

Es steht fortan einem Jeden die Befugniß zu, Gegenstände, welche dem Postzwange nicht unterworfen sind, gegen Bezahlung mit unterwegs gewechselten Transportmitteln oder zwischen bestimmten Orten mit regelmäßig festgesetzten Abgangs- oder Ankunftszeiten zu befördern.

§. 4.

Na przyszłość każdemu służy prawo, przedmioty, które przymusowi pocztowemu nie ulegają, za zapłatę na drodze przemienionemi środkami transportowemi albo między oznaczonemi miejscami w regularnie ustanowionych terminach odchodu i przychodu posełać.

§. 5.

Für die Verbindlichkeit der Eisenbahngesellschaften zum unentgeltlichen Transport von Postsendungen (§. 36. Nr. 2. des Gesetzes vom 3. November 1838. Gesetz-Sammlung S. 747.) bleiben Hinsichts der seit dem Erlaß des Gesetzes vom 5. Juni 1852. bereits konzessionirten und der noch zu konzessionirenden Eisenbahngesellschaften die Bestimmungen des Gesetzes vom 5. Juni 1852. über den Umfang des Postzwanges maaßgebend.

Für die desfallsige Verbindlichkeit der bereits vor dem Erlaß des Gesetzes vom 5. Juni 1852.

§. 5.

Dla obowiązku towarzystw kolei żelaznych do bezpłatnego transportu przesełek pocztowych (§. 36. No. 2. ustawy z dnia 3. Listopada 1838. Zbiór praw str. 747) pozostają względem już po wydaniu ustawy z dnia 5. Czerwca 1852. koncesyonowanych i jeszcze koncesyonować się mających towarzystw kolei żelaznych postanowienia ustawy z dnia 5. Czerwca 1852. względem objętości przymusu pocztowego miarodawcze.

Względem obowiązku już przed wydaniem ustawy z dnia 5. Czerwca 1852. koncesyono-

konzessionirten Eisenbahngesellschaften bewendet es bei der Bestimmung des §. 9. des ebengenannten Gesetzes.

wanych towarzystw kolei żelaznych pozostaje się przy postanowieniu §. 9. rzeczonéj ustawy.

§. 6.

Gegenwärtiges Gesetz tritt mit dem 1. September 1860. in Kraft. Der Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten ist mit der Ausführung desselben beauftragt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 21. Mai 1860.

§. 6.

Niniejsza ustawa nabywa mocy obowięzującéj z dniem 1. Września 1860. Minister handlu, przemysłu i robót publicznych ma polecenie wykonania takowéj.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 21. Maja 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5228.) Gesetz wegen anderweitiger Einrichtung des Amts- und Zeitungs-Kautionswesens. Vom 21. Mai 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

§. 1.

Die in Gemäßheit der Verordnung vom 11. Februar 1832. wegen Regulirung des Kautionswesens für Staatskassen- und Magazin-Beamte (Gesetz-Sammlung S. 89.) und der §§. 11. ff. des Gesetzes über die Presse vom 12. Mai 1851. (Gesetz-Sammlung S. 421.) dem Staate zu bestellenden Kautionen sind in inländischen Staatspapieren nach dem Nennwerthe zu erlegen. Den Kautionsbestellern steht zwischen den verschiedenen Gattungen von Staatspapieren die Wahl frei. Der Zeitpunkt, von welchem ab diese Anordnung in Kraft zu treten hat, wird durch Königliche Verordnung bestimmt werden.

§. 2.

Die zur Kaution gegebenen Staatspapiere sind bei denjenigen Kassen, welche zur Aufbewahrung derselben von den Verwaltungschefs im Einverständnisse mit dem Finanzminister werden bestimmt werden, unterpfändlich niederzulegen. Den Kautionsbestellern werden die Zinsscheine belassen. Bei Ausreichung neuer Zinsscheine werden diese von den betreffenden Kassen eingezogen und den Kautionsbestellern ausgehändigt.

§. 3.

Ist zur Versilberung einer Kaution zu schreiten, so kann der Kautionsbesteller im Aufsichtswege

(No. 5228.) Ustawa względem innego urządzenia spraw kaucyi urzędowych i gazetowych. Z dnia 21. Maja 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

§. 1.

Stósownie do ustawy z dnia 11. Lutego 1832. względem regulowania spraw kaucyi dla urzędników krajowych kass i magazynów (Zbiór praw str. 89) i §§. 11. nast. ustawy względem prasy z dnia 12. Maja 1851. (Zbiór praw str. 421) Rządowi złożonemi być mające kaucye w krajowych papierach Rządowych według wartości nominalnéj deponowane być mają. Składającym kaucye służy wolny wybór między rozmaitemi gatunkami papierów Rządowych. Czas, od którego rozporządzenie to ma nabierać mocy, Królewskiém rozporządzeniem oznaczonym zostanie.

§. 2.

Na kaucyę dane papiery Rządowe u tych kass, które do zachowania przez naczelnika administracyi w porozumieniu z Ministrem finansów oznaczone zostaną, w zastaw złożone być mają. Składającym kaucye pozostawiają się poświadczenia prowizyine. Przy wydaniu nowych poświadczeń prowizyinych takowe od dotyczących kass ściągnięte i składającym kaucyę wręczone zostają.

§. 3.

Jeżeli do spieniężenia kaucyi się przystępuje, natenczas składający kaucyę w drodze

angehalten werden, die noch nicht fälligen Zinsscheine herauszugeben. Den Behörden steht die Wahl frei, an welcher inländischen Börse die Veräußerung zu bewirken ist. Die Bestimmung im §. 18. des Gesetzes vom 4. Juli 1822. (Gesetz-Sammlung S. 307.) bleibt insoweit außer Anwendung.

dozorowéj przytrzymanym być może do wydania jeszcze nie płatnych poświadczeń prowizyinych. Władzom służy wybór, przy któréj krajowéj giełdzie spieniężenie ma być uskutecznionem. Postanowienie w §. 18. ustawy z dnia 4. Lipca 1822. (Zbiór praw str. 307) tak dalece nie ma zastósowania.

§. 4.

Die Kautionen (§. 1.) müssen wenigstens funfzig Thaler betragen, und bei höherem Betrage durch funfzig theilbar sein.

§. 4.

Kaucye (§. 1.) muszą przynajmniéj pięćdziesiąt talarów wynosić i przy wyższéj ilości przez pięćdziesiąt być dzielnemi.

§. 5.

Hinsichtlich der bis zur Ausführung des gegenwärtigen Gesetzes bestellten Kautionen verbleibt es bei den bestehenden Vorschriften mit der Maaßgabe, daß aus dem bei der Hauptverwaltung der Staatsschulden angesammelten Kautionsdepositum die Rückzahlung bewirkt wird.

§. 5.

Względem kaucyi ustanowionych aż do wykonania niniejszéj ustawy pozostaje się przy istnących przepisach z tą modyfikacyą, iż zwrócenie się uskutecznia z depozytu kaucyinego zebranego u głównego zarządu długów Państwa.

§. 6.

Wird die Erhöhung solcher Kautionen (§. 5.) nach Ausführung des gegenwärtigen Gesetzes erforderlich, so tritt die Rückzahlung aus dem Kautionsdepositum ebenfalls ein, und es muß die neue Kaution, in ihrem ganzen Betrage, nach den Vorschriften des gegenwärtigen Gesetzes bestellt werden.

§. 6.

Jeżeli podwyższenie takich kaucyi (§. 5.) po wykonaniu niniejszéj ustawy jest potrzebném, natenczas zwrócenie z depozytu kaucyinego również nastąpi, a nowa kaucya w całéj ilości według przepisu niniejszéj ustawy ustanowioną być musi.

§. 7.

Der bei Ausführung des gegenwärtigen Gesetzes zur Verzinsung der in baarem Gelde bestellten Kautionen im Staatshaushalts-Etat ausgeworfene und so lange als nöthig auch in die künftigen Etats zu übernehmende Betrag ist, soweit er in Folge der Kautionsrückzahlungen (§§. 5. und 6.) erspart wird, alljährlich an die Hauptverwaltung der Staatsschulden behufs der Verstärkung des Kautionsdepositums abzuführen, bis das letztere die zur Deckung der gedachten Kautionen erforderliche Summe erreicht haben wird.

§. 7.

Kwota, która przy wykonaniu niniejszéj ustawy do opłacania prowizyi od złożonych w gotowiźnie kaucyi w etacie ekonomii Państwa jest umieszczoną i dopóki potrzeba również w przyszłych etatach ma być przyjętą, ma, o ile wskutek zwrotu kaucyi (§§. 5. i 6.) się oszczędza, corocznie do głównego zarządu długów Państwa celem powiększenia depozytu kaucyinego być odprowadzoną aż tenże ostatni sumę potrzebną do pokrycia rzeczonych kaucyi osiągnął. Po nastąpieniu tegoż terminu

Nach Eintritt dieses Zeitpunktes sind alle in baarem Gelde erlegten Kautionen zurückzuzahlen und durch andere nach den Vorschriften des gegenwärtigen Gesetzes zu bestellende Kautionen zu ersetzen. Der Finanzminister hat den Zeitpunkt und das Nähere zur Ausführung dieser Anordnung zu bestimmen.

§. 8.

Die Verordnung vom 11. Februar 1832. (Gesetz-Sammlung S. 89.), die §§. 11. ff. des Gesetzes vom 12. Mai 1851. (Gesetz-Sammlung S. 421.) und die sonst über das Amts- und Zeitungs-Kautionswesen ergangenen Bestimmungen bleiben, soweit sie in Vorstehendem nicht aufgehoben oder abgeändert sind, in Kraft.

§. 9.

Die Ausführung dieses Gesetzes wird dem Finanzminister übertragen.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 21. Mai 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

wszystkie w gotowiźnie złożone kaucye zwrócone i przez inne według przepisów niniejszéj ustawy złożyć się mające kaucye uzupełnione być mają. Minister finansów oznaczy czas i wyda bliższe rozporządzenia do wykonania niniejszego rozporządzenia.

§. 8.

Ustawa z dnia 11. Lutego 1832. (Zbiór praw str. 89) §§. 11. i nast. ustawy z dnia 12. Maja 1851. (Zbiór praw str. 421) i inne względem spraw kaucyi urzędowych i gazetowych wydane postanowienia pozostają w mocy, o ile powyżéj nie są zniesione albo zmienione.

§. 9.

Wykonanie niniejszéj ustawy poleca się Ministrowi finansów.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 21. Maja 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5229.) Verordnung, betreffend die Bestimmung des Zeitpunkts, von welchem ab das Gesetz wegen anderweitiger Einrichtung des Amts- und Zeitungs-Kautionswesens in Kraft zu treten hat. Vom 21. Mai 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, in Gemäßheit des §. 1. des Gesetzes vom heutigen Tage wegen anderweitiger Einrichtung des Amts- und Zeitungs-Kautionswesens, auf den Antrag des Staats-Ministeriums, was folgt:

§. 1.

Das Gesetz vom heutigen Tage wegen anderweitiger Einrichtung des Amts- und Zeitungs-Kautionswesens tritt vom 1. Juli des laufenden Jahres an in Kraft.

§. 2.

Der Finanzminister wird mit der Ausführung dieser Verordnung beauftragt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 21. Mai 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

(No. 5229.) Ustawa, tycząca się oznaczenia czasu, od którego ustawa względem innego urządzenia spraw kaucyi urzędowych i gazetowych ma mieć moc obowiązującą. Z dnia 21. Maja 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy stósownie do §. 1. ustawy z dnia dzisiajszego względem innego urządzenia spraw kaucyi urzędowych i gazetowych na wniosek Ministeryum Stanu, co następuje:

§. 1.

Ustawa z dnia dzisiajszego względem innego urządzenia spraw kaucyi urzędowych i gazetowych od dnia 1. Lipca bieżącego roku nabiera mocy obowiązującéj.

§. 2.

Minister finansów ma polecenie wykonania niniejszą ustawę.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 21. Maja 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5230.) Gesetz, betreffend die Einführung der Konkurs-Ordnung vom 8. Mai 1855. (Gesetz-Sammlung S. 537.) und des Gesetzes über die Befugniß der Gläubiger zur Anfechtung der Rechtshandlungen zahlungsunfähiger Schuldner außerhalb des Konkurses vom 9. Mai 1855. (Gesetz-Sammlung S. 713.) in die Hohenzollernschen Lande. Vom 31. Mai 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

Art. I.

Die Konkurs-Ordnung vom 8. Mai 1855. (Gesetz-Sammlung S. 537.) und das Gesetz, betreffend die Befugniß der Gläubiger zur Anfechtung der Rechtshandlungen zahlungsunfähiger Schuldner außerhalb des Konkurses, vom 9. Mai 1855. (Gesetz-Sammlung S. 713.) treten in den Hohenzollernschen Landen mit dem 1. Oktober 1860. in Kraft.

Art. II.

Mit diesem Zeitpunkte (Art. I.) werden außer Wirksamkeit gesetzt: alle der Konkurs-Ordnung und dem Gesetz vom 9. Mai 1855. entgegenstehenden Bestimmungen, sie mögen in allgemeinen Landesgesetzen und Verordnungen oder in provinzialrechtlichen und statutarischen Vorschriften enthalten oder durch Gewohnheitsrecht begründet sein.

Dahin gehören namentlich: alle Bestimmungen des gemeinen Deutschen Rechts über Materien,

(No. 5230.) Ustawa, tycząca się zaprowadzenia ordynacyi konkursowéj z dnia 8. Maja 1855. (Zbiór praw str. 537) i ustawy względem prawa wierzycieli do zaczepiania czynności prawnych dłużników będących w niemożności do zapłacenia po za konkursem z dnia 9. Maja 1855. (Zbiór praw str. 713) w Hohenzollerskich krainach. Z dnia 31. Maja 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

Art. I.

Ordynacya konkursowa z dnia 8. Maja 1855. (Zbiór praw str. 537) i ustawa, tycząca się upoważnienia wierzycieli do zaczepienia czynności prawnych niezdolnych do zapłaty dłużników po za konkursem, z dnia 9. Maja 1855. (Zbiór praw str. 713), wstępują w Hohenzollerskich krainach z dniem 1. Października 1860. w moc obowięzującą.

Art. II.

Od tego czasu (Art. I.) tracą moc obowięzującą: wszystkie postanowienia przeciwne ordynacyi konkursowéj i ustawie z dnia 9. Maja 1855., czy takowe w powszechnych prawach krajowych i rozporządzeniach, albo w prowincyalnych statutarnych prawnych przepisach są zawarte, albo prawem zwyczajowém są uzasadnione.

Dotąd należą mianowicie: wszelkie postanowienia powszechnego prawa Niemieckiego

auf welche die Konkurs-Ordnung und das Gesetz vom 9. Mai 1855. sich beziehen, ingleichen die Verordnung über das Gantverfahren vom 5. Juli 1833. für das Fürstenthum Hohenzollern-Sigmaringen, endlich die Bestimmungen im §. 4. Absatz 2. des Gesetzes zur Verbesserung des Unterpfandwesens in den Hohenzollernschen Landen vom 24. April 1854.

Art. III.

Wo in irgend einem Gesetze auf die hiernach (Art. II.) außer Wirksamkeit gesetzten Vorschriften verwiesen wird, treten die Vorschriften der Konkurs-Ordnung und des Gesetzes vom 9. Mai 1855. an deren Stelle.

Art. IV.

Wenn ein Konkurs- oder Prioritäts-Verfahren bereits vor dem 1. Oktober 1860. eröffnet ist, so kommen in demselben die Bestimmungen der Konkurs-Ordnung nicht zur Anwendung, vielmehr ist das Verfahren lediglich nach den bisherigen Vorschriften fortzuführen und zu beendigen.

Dasselbe findet bei nothwendigen Subhastationen statt, wenn der Erlaß des Subhastationspatents vor dem 1. Oktober 1860. verfügt worden ist.

Bei dem Prioritätsverfahren über Besoldungen und andere an die Person des Schuldners gebundene fortlaufende Einkünfte bleiben die bisherigen Vorschriften nur noch für die Vertheilung der Einkünfte des Jahres 1860. in Kraft.

Art. V.

Wird ein Konkurs- oder Prioritätsverfahren erst am 1. Oktober 1860. oder nach diesem Tage eröffnet, so treten in demselben die Bestimmungen der Konkurs-Ordnung auch insofern ein, als es sich darum handelt, zu entscheiden, ob und welches

względem materyi, do których się ordynacya konkursowa i ustawa z dnia 9. Maja 1855. odnoszą, również rozporządzenie względem postępowania gantowego z dnia 5. Lipca 1833. dla Xięstwa Hohenzollern-Sigmaryngen, na koniec postanowienia §. 4. oddział 2. ustawy względem polepszenia spraw zastawu w Hohenzollerskich krainach z dnia 24. Kwietnia 1854.

Art. III.

Gdzie w jakiejkolwiek ustawie na uchylone w téj mierze (Art. II.) przepisy wskazaném zostaje, wstępują przepisy ordynacyi konkursowéj i ustawy z dnia 9. Maja 1855. w ich miejsce.

Art. IV.

Jeżeli postępowanie konkursowe albo upierwszone już przed dniem 1. Października 1860. jest rozpoczętém, natenczas w takowém postanowienia ordynacyi konkursowéj zastósowania nie znajdują, ale raczéj postępowanie li tylko według dotychczasowych przepisów ma być daléj prowadzoném i ukończoném.

Toż samo ma miejsce przy koniecznych subhastacyach, skoro rozporządzenie patentu subhastacyinego przed dniem 1. Października 1860. rozporządzoném zostało.

Przy postępowaniu upierwszoném względem salaryi i innych do osoby dłużnika wiązanych bieżących dochodów pozostają dotychczasowe przepisy w mocy tylko jeszcze dla podziału dochodów roku 1860.

Art. V.

Jeżeli postępowanie konkursowe albo upierwszone dopiero dnia 1. Października 1860. albo po tym dniu rozpoczętém zostaje, natenczas w takowém postanowienia ordynacyi konkursowéj również tak dalece wstępują, o ile cho-

Vorrecht den schon vorher entstandenen Forderungen gebührt.

Art. VI.

General- und Spezial-Hypotheken, welche vor dem 1. Oktober 1854. erworben und bei Immobilien später nicht eingetragen sind, gewähren in den Fällen, in welchen das Konkurs- oder Prioritätsverfahren erst am 1. Oktober 1860. oder nach diesem Tage eröffnet wird, keinen Anspruch auf abgesonderte Befriedigung aus dem Pfande, sondern nur ein Vorzugsrecht in der gemeinschaftlichen Masse bis auf Höhe desjenigen Betrages, welcher aus dem Pfande zur Masse gekommen ist.

Das Vorzugsrecht bestimmt sich nach den bisherigen Vorschriften, sowohl unter diesen älteren Hypotheken, als unter ihnen und den §§. 73—81. der Konkurs-Ordnung aufgeführten Konkursgläubigern.

Art. VII.

Gesetzliche General- und Spezial-Hypotheken, welche nach dem 1. Oktober 1854. erworben sind, oder noch erworben werden, gewähren in Ansehung des beweglichen Vermögens weder ein Pfandrecht, noch ein Vorzugsrecht.

Ein Pfandrecht an beweglichen Sachen findet von dem gedachten Tage an nur nach Maaßgabe der Bestimmungen in den §§. 32—34. der Konkurs-Ordnung statt.

Das richterliche Pfandrecht auf Grund der Exekutionsvollstreckung (pignus judiciale) ist abgeschafft.

Art. VIII.

Aufgespeicherte oder niedergelegte Waaren und Erzeugnisse, sofern dieselben im Handelsverkehr befindlich sind, ingleichen eingehende oder ausgehende, auf dem Transport befindliche Waaren, können auch ohne körperliche Uebergabe an den Gläubiger verpfändet werden.

dzi o ustanowienie, czy i jakie prawo pierwszeństwa wprzódy już powstałym pretensyom się należy.

Art. VI.

Generalne i specyalne hipoteki, które przed dniem 1. Października 1854. są nabyte, a przy imobiliach późniéj nie są intabulowane, nie udzielają w przypadkach, w których postępowanie konkursowe albo upierwszone dopiero dnia 1. Października 1860. albo po tymże dniu rozpoczętém zostaje, żadnéj pretensyi do osobnego zaspokojenia ze zastawu, lecz tylko prawo pierwszeństwa w spólnéj masie aż do wysokości téj kwoty, która ze zastawu do masy przyszła.

Prawo pierwszeństwa stanowi się według dotychczasowych przepisów tak pomiędzy temiż dawniejszemi hipotekami, jako też między niemi a wierzycielami konkursowymi, którzy w §§. 73—81. ordynacyi konkursowéj są wyrażeni.

Art. VII.

Prawne generalne i specyalne hipoteki, które po dniu 1. Października 1854. są nabyte albo jeszcze nabyte zostaną, nie nadają, co do ruchomego majątku, ani prawa zastawu, ani prawa pierwszeństwa.

Prawo zastawu przy objektach ruchomych od rzeczonego dnia tylko według postanowień w §§. 32—34. ordynacyi konkursowéj ma miejsce.

Sędziowskie prawo zastawu na mocy wykonania exekucyi (pignus judiciale) jest uchyloném.

Art. VIII.

Na spichrzu zachowane albo złożone towary i płody, o ile takowe w obrocie handlowym się znajdują, również wchodzące i wychodzące, na transporcie znajdujące się towary mogą również bez fizycznéj tradycyi wierzycielom w zastaw być dane.

Zu einer solchen Verpfändung ist jedoch erforderlich, daß sie ausdrücklich und schriftlich geschieht, und daß dabei zugleich Maaßregeln genommen werden, aus welchen für jeden Dritten, ohne dessen eigenes grobes Versehen (lata culpa), die eingetretene Beschränkung des Verpfänders in der freien Verfügung über die verpfändete Sache ersichtlich ist.

Art. IX.

Bei der Vertheilung der Kaufgelder eines Grundstücks unter die Realgläubiger (Titel I. Abschnitt 6. der Konkurs-Ordnung) treten die nachstehenden Bestimmungen ein:

1) Die in das Hypothekenbuch nicht eingetragenen Realgläubiger werden nach Maaßgabe des Gesetzes zur Verbesserung des Unterpfandwesens vom 24. April 1854. §. 5. Nr. 1. 2. und der Konkurs-Ordnung §§. 46. bis 50. befriedigt.

2) Die im §. 51. der Konkurs-Ordnung aufgeführten Reallasten erhalten ihre Befriedigung an dieser Stelle auch dann, wenn dieselben oder das Rechtsverhältniß, aus welchem sie entspringen, in das Hypothekenbuch nicht eingetragen sind.

3) Bei Bestimmung der Rangordnung der nicht zu den öffentlichen und gemeinen Abgaben und Leistungen gehörenden Reallasten, sowie der Hypothekenforderungen (§§. 51. 53. 55. der Konkurs-Ordnung), kommen die Vorschriften im §. 13. des Gesetzes vom 24. April 1854. zur Anwendung.

4) Zu den Hypothekenforderungen (§. 55.) gehören auch die in Folge des für das ehemalige Fürstenthum Hohenzollern-Sigmaringen ergangenen Ablösungsgesetzes vom 6. September 1848. §. 2. zu entrichtenden Tilgungsrenten, wenn dieselben zur Eintragung in das Hypothekenbuch angemeldet sind.

Ist diese Anmeldung innerhalb der Präklusivfrist (§. 7. des Gesetzes vom 24. April

Do takiego dania w zastaw jest jednakowoż potrzebném, ażeby wyraźne i piśmienne było, i ażeby przytém zarazem środki były używane, z których dla każdéj trzeciéj osoby bez jéj własnéj grubéj winy (culpa lata) nastąpione ograniczenie dającego w zastaw we wolnéj dyspozycyi nad rzeczą zastawioną jest oczywistem.

Art. IX.

Przy podziale ceny kupna gruntu pomiędzy wierzycieli realnych (tytuł I. rozdział 6. ordynacyi konkursowéj) następujące postanowienia mają miejsce:

1) W Xiędze hipotecznéj nie zapisani wierzyciele realni zostają według ustawy do polepszenia spraw zastawnych z dnia 24. Kwietnia 1854. §. 5. No. 1. 2. i ordynacyi konkursowéj §§. 46—50. zaspokojeni.

2) W §. 51. ordynacyi konkursowéj wyrażone ciężary realne mają swoje zaspokojenie w tém miejscu nawet natenczas, jeżeli takowe albo stosunek prawny, z którego pochodzą, w xiędze hipotecznéj nie są zapisane.

3) Przy oznaczeniu porządku stopniowego ciężarów realnych, które do publicznych i powszechnych podatków i prestacyi nie należą, jako też należytości hipotecznych (§§. 51. 53. 55. ordynacyi konkursowéj), przepisy w §. 13. ustawy z dnia 24. Kwietnia 1854. zastósowanie znajdują.

4) Do należytości hipotecznych (§. 55.) należą również renty umorzenia, które wskutek wydanéj dla niegdyś Xięstwa Hohenzollern-Sigmaryngen ustawy abluicyinéj z dnia 6. Września 1848. §. 2. opłacane być mają, jeżeli takowe do intabulacyi w xięgę hipoteczną są zameldowane.

Jeżeli zameldowanie to w przeciągu terminu prekluzyinego (§. 7. ustawy z dnia 24.

1854.) erfolgt, so steht denselben die Priorität zu, welche nach den bisherigen Gesetzen den durch das Gesetz vom 6. September 1848. aufgehobenen Lasten und Abgaben gebühren würde.

Die Priorität der fällig gewordenen Tilgungsrenten wird nach der folgenden Nr. 5. beurtheilt.

5) In Ansehung der Berechnung und Berichtigung der laufenden Zinsen und Prästationen, sowie der Rückstände derselben (§. 14. des Gesetzes vom 24. April 1854.), sind fortan lediglich die Vorschriften der Konkurs-Ordnung maaßgebend.

Art. X.

Der Fürstlich Hohenzollernschen Hofkammer kommt in Ansehung der Forderungen der Fürstlichen Familiengüter das Vorrecht der Hofkammer der Königlichen Familiengüter, §. 78. Nr. 1. der Konkurs-Ordnung, zu.

Art. XI.

Die Frist, binnen welcher die Forderungen der Kinder und der Pflegebefohlenen des Gemeinschuldners Behufs Erhaltung des Vorzugsrechts derselben gerichtlich geltend gemacht werden müssen (§. 81. der Konkurs-Ordnung), wird erst vom 1. Oktober 1860. an gerechnet, wenn der Zeitpunkt, mit welchem der Lauf der Frist nach den Bestimmungen der Konkurs-Ordnung beginnt, schon früher eingetreten ist.

Art. XII.

Die bisherigen gesetzlichen Bestimmungen über die Vindikationsansprüche und Vorzugsrechte der Ehefrau des Gemeinschuldners im Konkurse bleiben noch während der Dauer eines Jahres, von dem 1. Oktober 1860. an gerechnet, in Kraft und in jedem Konkurs- oder Prioritätsverfahren

Kwietnia 1854.) nastąpi, natenczas służy im pierwszeństwo, któreby się według dotychczasowych praw ustawą z dnia 6. Września 1848. zniesionym ciężarom i podatkom należało.

Pierwszeństwo do zapłaty przypadających rent umorzenia uważa się według następującego No. 5.

5) Co do obrachowania i zaspokojenia bieżących prowizyi i prestacyi, jako też zaległości takowych (§. 14. ustawy z dnia 24. Kwietnia 1854. na przyszłość li tylko przepisy ordynacyi konkursowéj są miarodawcze.

Art. X.

Xiążęco-Hohenzollerskiéj komorze nadwornéj służy względem pretensyi Xiążęcych dóbr familiinych prawo pierwszeństwa komory nadwornéj Królewskich dóbr familiinych §. 78. No. 1. ordynacyi konkursowéj.

Art. XI.

Termin, w przeciągu którego należytości dzieci i pupilów dłużnika spólnego celem utrzymania pierwszeństwa sądownie dochodzone być muszą (§. 81. ordynacyi konkursowéj) rachuje się dopiero od dnia 1. Października 1860., jeżeli czas, z którym termin według postanowień ordynacyi konkursowéj się zaczyna, już rychléj nastąpił.

Art. XII.

Dotychczasowe prawne postanowienia względem pretensyi windykacyinych i prawa pierwszeństwa żony dłużnika spólnego w konkursie pozostają jeszcze podczas trwania roku od dnia 1. Października 1860. rachując, w mocy i w każdém postępowaniu konkursowém

maaßgebend, welches innerhalb dieses einjährigen Zeitraumes eröffnet wird.

i upierwszoném miarodawcze, które podczas tegoż jednorocznego przeciągu otworzoném zostaje.

Zugleich ist die Ehefrau eines Handelsmannes, Schiffsrheders oder Fabrikbesitzers bis zum Ablaufe des einjährigen Zeitraums berechtigt, wegen ihres vor dem 1. Oktober 1860. gesetzlich in die Verwaltung des Mannes gekommenen Vermögens von dem Manne besondere Sicherheitsbestellung zu verlangen, oder dasselbe nach ihrer Wahl zur eigenen Verwaltung zurückzufordern.

Zarazem żona handlującego, przewoźcy okrętowego albo posiadacza fabryki aż do upływu jednorocznego terminu jest upoważnioną, względem swego przed dniem 1. Października 1860. prawnie w administracyą męża doszłego majątku od męża żądać osobnego zabezpieczenia, albo według jéj wyboru zwrócenia celem własnéj administracyi.

Art. XIII.

Die Wirkung des gesetzlichen Pfandrechts, welches der Ehefrau nach den bisherigen Vorschriften in dem Vermögen ihres Ehemannes zusteht, ist vom 1. Oktober 1860. an dahin beschränkt, daß die Ehefrau nur die Befugniß hat, ihre Ansprüche wegen des gesetzlich in die Verwaltung des Mannes gekommenen Vermögens innerhalb eines Jahres nach dem Beginn der Verwaltung des Mannes in das Hypothekenbuch über die Grundstücke desselben eintragen zu lassen.

Erwirbt der Ehemann erst nach dem Beginn seiner Verwaltung des Vermögens der Ehefrau Grundstücke, so kann die Ehefrau noch binnen Jahresfrist seit der Erwerbung der Grundstücke ihre Ansprüche in das Hypothekenbuch derselben eintragen lassen.

Hat jedoch die Ehefrau das gesetzliche Pfandrecht schon vor dem 1. Oktober 1860. erworben, so kann sie von demselben noch während der Dauer eines Jahres, von dem gedachten Tage an gerechnet, nach Maaßgabe der bisherigen Vorschriften Gebrauch machen.

Art. XIII.

Skutek legalnego prawa zastawu, które żonie według dotychczasowych przepisów w majątku męża służy, od dnia 1. Października 1860. w téj mierze jest ograniczoném, iż żona tylko ma prawo, swe pretensye względem prawnie w administracyą męża doszłego majątku w przeciągu roku po zaczęciu administracyi męża w xiędze hipotecznéj jego gruntów kazać intabulować.

Jeżeli mąż dopiero po zaczęciu swéj administracyi nad majątkiem żony grunta nabywa, natenczas żona jeszcze w przeciągu roku od nabycia gruntów swe pretensye w xięgę hipoteczną takowych może kazać intabulować.

Jeżeli zaś żona legalne prawo zastawu już przed dniem 1. Października 1860. nabyła, natenczas z takowego jeszcze podczas trwania roku od rzeczonego dnia rachując, według dotychczasowych przepisów korzystać może.

Art. XIV.

Separationsrechte finden, vom 1. Oktober 1860. an, nur insoweit statt, als die Konkurs-Ordnung dieselben zuläßt.

Art. XIV.

Prawa separacyine od dnia 1. Października 1860. tylko o tyle mają miejsce, o ile ordynacya konkursowa takowe dozwala.

Art. XV.

Das Recht des besseren Pfandgläubigers, dem Verkaufe des Pfandes auf Antrag eines Minderberechtigten zu widersprechen, wird für den Fall des nothwendigen gerichtlichen Verkaufs aufgehoben.

Art. XVI.

In Ansehung der zur Zeit der Konkurseröffnung bestehenden Mieths- und Pachtkontrakte des Gemeinschuldners, sowie der Vermiethungen und Verpachtungen desselben, findet der §. 18. der Konkurs-Ordnung keine Anwendung, vielmehr bewendet es in dieser Beziehung bei den Bestimmungen der §§. 19. und 20. a. a. O.

Art. XVII.

Wenn bei einem Nachlasse mehrere Erben betheiligt sind, so ist die Eröffnung des gemeinen Konkurses oder des erbschaftlichen Liquidationsverfahrens nicht über den ganzen Nachlaß, sondern nur über die den einzelnen Miterben zugefallenen Antheile zulässig, insofern bei denselben die gesetzlichen Erfordernisse dazu vorhanden sind (Konkurs-Ordnung §. 322. §. 323. Nr. 3. bis 5. §§. 324. 342. 357.).

Art. XVIII.

Zu den Fabrikbesitzern sind nicht zu rechnen: Gutsbesitzer, welche ein Handelsgeschäft oder Fabrikgeschäft nur als landwirthschaftliches Nebengewerbe betreiben.

Art. XIX.

Die Rechtswohlthat der Güterabtretung findet in der Folge nicht statt.

Art. XX.

Die gerichtlichen Kosten im Konkurse und erbschaftlichen Liquidationsverfahren, sowie im Prioritätsverfahren in der Exekutionsinstanz, im Ver-

Art. XV.

Prawo lepszego wierzyciela zastawnego do protestowania przeciwko sprzedaży zastawu na wniosek mniéj uprawnionego, znosi się na przypadek koniecznéj sądownéj sprzedaży.

Art. XVI.

Względem istnących podczas otworzenia konkursu kontraktów najmów i dzierzawy dłużnika spólnego, jako też wynajęć i dzierzaw jego, §. 18. ordynacyi konkursowéj nie znajduje zastósowania, lecz pozostaje pod tym względem przy postanowieniach §§. 19. i 20. m. w.

Art. XVII.

Jeżeli przy pozostałości kilka sukcesorów udział mają, natenczas otworzenie spólnego konkursu albo spadkowo-likwidacyinego postępowania nie jest dozwoloném względem całéj pozostałości, lecz tylko względem udziałów przypadłych pojedynczym spółsukcesorom, o ile przy takowych prawne wymagania do tego zachodzą (ordynacya konkursowa §. 322. §. 323. No. 3. aż do 5. §§. 324. 342. 357.).

Art. XVIII.

Do posiedzicieli fabryk nie rachują się posiedziciele gruntów, którzy proceder handlowy albo fabryczny, tylko obok gospodarstwa rólniczego prowadzą.

Art. XIX.

Dobrodziejstwo prawa odstąpienia majątku na przyszłość nie ma miejsca.

Art. XX.

Sądowne koszta w konkursie i w spadkowo-likwidacyiném postępowaniu, jako też w postępowaniu względem pierwszeństwa w instan-

fahren über die gerichtliche Zahlungsstundung und die Bewilligung der Kompetenz sind in den Fällen, in welchen die Konkurs-Ordnung zur Anwendung kommt, nach den Vorschriften des Gesetzes vom 15. März 1858. (Gesetz-Sammlung S. 109.) anzusetzen und zu erheben.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 31. Mai 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern-Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann-Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

cyi exekucyinéj, w postępowaniu względem sądowéj dylacyi zapłaty i udzielenia kompetencyi w przypadkach, w których ordynacya konkursowa zastósowanie znajduje, według przepisów ustawy z dnia 15. Marca 1858. (Zbiór praw str. 109) umieszczone i pobierane być mają.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 31. Maja 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

(Nr. 5231.) Gesetz, betreffend die Aufhebung verschiedener Bestimmungen über den Verkehr mit Staats- und anderen Papieren, sowie über die Eröffnung von Aktienzeichnungen für Eisenbahn-Unternehmungen. Vom 1. Juni 1860.

Im Namen Sr. Majestät des Königs.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden Prinz von Preußen, Regent,

verordnen, mit Zustimmung beider Häuser des Landtages der Monarchie, was folgt:

Die Verordnung vom 19. Januar 1836., betreffend den Verkehr mit Spanischen und sonstigen, auf jeden Inhaber lautenden

(No. 5231.) Ustawa, tycząca się zniesienia niektórych postanowień względem obrotu z Rządowemi i innemi papierami, jako też względem otworzenia podpisów akcyi na przedsięwzięcia kolei żelaznych. Z dnia 1. Czerwca 1860.

W imieniu Najjaśniejszego Króla.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Xiążę Pruski, Regent,

stanowimy, z przyzwoleniem obu Domów Sejmu Monarchii, co następuje:

Ustawa z dnia 19. Stycznia 1836., tycząca się obrotu frymarczenia z Hiszpańskiemi i innemi, na każdego dzierzyciela opie-

Staats= oder Kommunal=Schuldpapieren (Gesetz=Sammlung für 1836. S. 9. bis 12.),

die Verordnung vom 13. Mai 1840., betreffend den Verkehr mit ausländischen Papieren (Gesetz=Sammlung für 1840. S. 163. und 164.), und

die Verordnung vom 24. Mai 1844., betreffend die Eröffnung von Aktienzeichnungen für Eisenbahn=Unternehmungen und den Verkehr mit den dafür ausgegebenen Papieren (Gesetz=Sammlung für 1844. S. 175. und 176.),

werden aufgehoben.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 1. Juni 1860.

(L. S.) Wilhelm, Prinz von Preußen, Regent.

Fürst zu Hohenzollern=Sigmaringen. v. Auerswald. v. d. Heydt. Simons. v. Schleinitz. v. Patow. Gr. v. Pückler. v. Bethmann=Hollweg. Gr. v. Schwerin. v. Roon.

wającemi Rządowemi lub komunalnemi papierami dłużnemi (Zbiór praw za rok 1836. str. 9 aż do 12),

Ustawa z dnia 13. Maja 1840., tycząca się obrotu zzagranicznemi papierami (Zbiór praw za rok 1840. str. 163 i 164), i

Ustawa z dnia 24. Maja 1844., tycząca się otworzenia podpisów akcyi na przedsiębiorstwa kolei żelaznych i obrotu wydanemi za nie papierami (Zbiór praw za rok 1844. str. 175 i 176),

znoszą się.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Berlinie, dnia 1. Czerwca 1860.

(L. S.) Wilhelm, Xiążę Pruski, Regent.

Xiążę w Hohenzollern-Sigmaryngen. Auerswald. von der Heydt. Simons. Schleinitz. Patow. Hr. Pueckler. Bethmann-Hollweg. Hr. Schwerin. Roon.

Redigirt im Büreau des Staats=Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober=Hofbuchdruckerei (R. Decker).

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Decker).